

C. W. LEADBEATERIN ASIA

Marraskuun alkupäivinä lähetettiin T. S. Suomalaisen osaston jäsenille näin kuuluva kiertokirje, jota samalla seurasi asianomainen äänestyslippu:

”Ote pöytäkirjasta, joka pidettiin T. S. Suomalaisen Osaston hallinnon kokouksessa lokakuun 29 p:nä k:lo 6.30 i.-p. Läsnä: kaikki hallinnon jäsenet.

2’.

Ylisihteeri ilmoitti, että T. S:n vuosikokouksessa joulukuussa 1908 päähallinnossa tulee nostettavaksi kysymys siitä pyydetäänkö Mr. C. W. Leadbeateria, joka v. 1906 erosi Seurasta eräiden häntä vastaan tehtyjen syytösten takia, astumaan takaisin Seuraan. Asia oli ylisihteerin mielestä kiireellistä laatua ja toivoi hän sentähden, että Suomalaisessa Osastossa voisi tapahtua äänestys asiasta jo ennen vuosikokousta. Omasta puolestaan hän jo oli kirjottanut presidentille kannattavansa kaikesta sydämestä Leadbeaterin palaamista Seuraan.

Hallinnon jäsenet yhtyivät yksimielisesti ylisihteerin ehdotukseen. Rouva Hällström lausui olevansa vakuutettu siitä, etteivät Mr. Leadbeaterin aikomukset missään tapauksessa olleet huonot tai rumat vaan että hän neuvoillaan oli tahtonut olla avuksi. Turja arveli, että Seuralle olisi kunniaksi, jos sen etevä jäsen taas palaisi ja ryhtyisi työhön. Backman huomautti, että Seura nykyään käy läpi koetuksen. Hyvä on silloin, että meidänkin osastomme on mukana ja saa asiasta lausua mielipiteensä. Jos T. S. on niin huono, ettei se tahdo Mr. Leadbeateria takaisin, niin se on arvoton veljeyden ihannetta toteuttamaan.

Hellner sanoi, että Leadbeater on tehnyt paljon hyvää ja ettei hän sittenkään tahtoisi häntä tuomita, vaikka hän olisikin menetellyt väärin. Neiti S. af Hällström ja Aaltonen olivat täysin samaa mieltä kuin edelliset puhujat.

Hallinto päätti, että loosheille ja irtojäsenille lähetettäisiin painettu selostus asiasta ynnä pöytäkirjanote hallinnon kokouksesta. Neiti S. af Hällström lupasi ruotsalaisille irtojäsenille hektograafilla painattaa ylisihteerin kirjelmän. Samalla lähetettäisiin kaikille jäsenille osastosääntöjen 38':n mukaan äänestyslippu.

Kokouksen puolesta:
V. H. Valvanne.

Hyväksytty ja tarkistettu hallinnon kokouksessa 2. XI 1908.

Pekka Ervast.

SUOMALAISEN OSASTON JÄSENILLE:

C. W. Leadbeater on yksi aikamme huomattavimpia salatiiteilijöitä. Harva se T. S. jäsen, joka ei tuntisi hänen uraa-uurtavia teoksiaan ”Astralitaso”, ”Kuoleman tuolla puolella”, ”Näkymättömiä Auttajia”, ”Unielämä” y. m. Hän on yksi niitä verrattain harvoja selvänäkijöitä, jotka salatieteellisen harjotuksen kautta Esoterisessa Koulussa ja Mestarinsa johdolla ovat saavuttaneet täydellisen itsetietoisuuden korkeammilla tasoilla kuin fyysillisellä. Lukemattomia T. S. jäseniä on hän auttanut sekä yksilökohtaisesti ja kirjeenvaihdon kautta että kirjoillaan ja esitelmillään.

Senpätähden herätti tavatonta huomiota T. S:n piirissä, kun toukokuussa 1906 kuului, että Charles Leadbeateriä Amerikkalaisen Osaston hallinto oli syyttänyt jonkunlaisista siveellisyysrikoksista ja että hän senvuoksi oman Osastonsa (brittiläisen) hallinnolta oli anonut eroa T. S:n jäsenyydestä, mihin presidentti, eversti Olcott heti oli suostunut. Hämmästyksellä kuunneltiin niitä kiertäviä huhuja, että C. W. Leadbeater muka oli n. s. ”naisvihaaja”, joka houkutteli nuoria poikia turmioon opettamalla heille itsesaastutusta. Viralliset syytökset puhuivat tosin ainoastaan muutamista yksityistapauksista, joita oli sattunut Amerikassa Leadbeaterin suuren esitelmämatkan kestäessä, mutta panettelu kirjaili näitä juttuja ylenmäärin ja syytti Mr. Leadbeateriä vaaralliseksi ei ainoastaan T. S:lle vaan koko yhteiskunnalle. Oman Osastonsa hallinnon edessä tutkittavana esiintyi Mr. Leadbeater, joka on jo 60-vuotias, kaikin puolin hillittynä ja levollisena, myönsi parissa tapauksessa antaneensa neuvon mainittuun suuntaan, mutta sanoi tehneensä kaiken parhaassa aikomuksessa ja täysin vakuutettuna sen oikeudesta. Hän erosi Seurasta, jotta asia haudattaisiin, eikä sanonut tahtovansa puolustautua tai vedota jäsenten yleiseen mielipiteeseen.

Tällä tavalla pantiin menemään tiehensä mies, joka T. S:lle oli tehnyt enemmän palveluksia kuin useimmat muut jäsenet ja joka 22 vuoden ajalla (aina vuodesta 1884, jolloin hän katkaisi entisen elämänuransa, luopui pappisvirasta Englannin kirkossa ja seurasi H. P. Blavatskya Lontoosta Intiaan) lakkaamatta oli työskennellyt teosofian puolesta. ”Omassatunnossa” (kesäk. 1907) huomautin taannoin, että T. S. tässä menetteli sangen kiittämättömästi.

Leadbeater oli toivonut, että rauha taas palautuisi Seuraan, mutta tämä toivo petti. Panettelua jatkui ja hänen ”kauheuksistaan” kiisteltiin loppumattomiin. Jopa alettiin häntä myöskin puolustaa. Yhä useampia esiintyi sanomalla, että Seura oli me-

netellyt peräti farisealaiseen tapaan sysätessään luotaan jäsenensä noinkään. ”Otaksutaan, että hän oli rikkonut: onko silloin meidän täten kohdeltava hairahtunutta veljeämme? Jos me, jotka uskomme rakkauteen ja veljeyteen, näin kohtelemme toisiamme, mitä sitten muu maailma on tekevä?”

Annie Besant, kunnioitettava presidenttimme, joka ensinä oli hetkeksi horjunut, kun hän uskoi huhujen todenperäisyyteen, saavutti taas tasapainonsa, kun hän oli tavannut Leadbeaterin ja saanut Mestariltaan apua epäilyksissään. Ihan avoimesti hän amerikkalaisessa kongressissa syyskuussa 1907 selitti, että C. W. Leadbeater oli hänen Vihitty kumppaninsa. Tämä nosti taas myrskyä sekä Englannissa että Amerikassa. Amerikassa Leadbeaterin vastustajat olivat verrattain harvat, mutta Englannissa vastustus tuli hieman suuremmaksi tämän vuoden heinäkuun vuosikokouksessa. Siinä tehtiin vaatimus, että Brittiläinen Osasto julkisesti lausuisi, että se kammoksui entisen jäsenensä vahingollisia oppeja siveellisyysasioista eikä tahtonut olla missään tekemisissä niiden kanssa.

Mitkä nyt sitten olivat nämä vahingolliset opit? Tämä kohta oli vähin erin alkanut selvitä: C. W. Leadbeaterilla näyttää aivan yksinkertaisesti olleen se mielipide siveellisyyskysymyksessä, että jos on kahta pahaa verrattava, niin itsesaastutus on parempi kuin prostitutsioni. Siinä kaikki.

Voidaanhan tästä asiasta olla eri mieltä: todella lieneekin useimmilla ihmisillä toinen mielipide kuin C. W. Leadbeaterillä. Tahdon kuitenkin muistuttaa, että tunnettu professori Forel kirjassaan ”Sukupuolikysymys” (ruots. käännöksen siv. 237) lausuu: ”pariutuminen maksetun porton kanssa, joka millä hetkellä hyvänsä ottaa vastaan uuden kävijän, on yhtä kaukana luonnollisesti rakkaudesta kuin sukuvietin oikeasta tarkotuksesta ja sentähden se ei suinkaan ole korkeammalla, *pikemmin alemmalla kuin itsesaastutus.*” Leadbeater lähti siitä edellytyk-

sestä, että jollei ihminen voi olla pahaa tekemättä, tehköön hän silloin mieluummin pahaa itselleen kuin lähimmäiselleen.

Tätä katsantokantaa oli kuitenkin Annie Besantkin lausunut paheksuvansa, ja Mr. Leadbeater oli hänelle luvannut, jopa julkisesti kirjeessä ”Theosophist”-lehdessä kirjottanut, ettei hän vastedes tulisi antamaan neuvoja yllämainittuun suuntaan.

Koska nyt kysymys taas otettiin keskusteltavaksi Amerikassa, missä muutamat Leadbeaterin vastustajat alkoivat julaista erityistä aikakauslehteä ”The Theosophic Voice” tätä tarkotusta varten, sekä myös Englannissa viime heinäkuun kongressissa, niin Annie Besant palattuaan Australiasta on lähettänyt kirjeen T. S:n englanninkielisille jäsenille sekä kaikille osastojen ylisihteereille.

Tässä kirjeessä presidentti lausuu sukupuolikysymyksestä muutamia ajatuksia, jotka tulevat esitettäväksi ensi Tietäjän numerossa (marrask. 1908) ja ryhtyy sitten itse Leadbeaterin juttuun.

Siinä saamme tietää, että Mr. Leadbeater on pysynyt vaiti ainoastaan hienotuntoisuudesta Seuraa kohtaan. Hän olisi voinut, jos olisi tahtonut, vetää esiin tosiseikat ja niillä kumota kaikki väärät syytökset. Mutta siihen hän oli liian ylväs. Annie Besant sanoo kuitenkin, että tosiseikat tulevat esitettäväksi, jollei asia tule hyvällä ratkaistuksi. Jotta tähän täydelliseen julkiseen selvittelyyn ryhdyttäisiin, pitää jonkun tai joidenkuiden astua esiin Leadbeaterin syyttäjinä ja vastata seurauksista, sillä muuten ei Seura voi eikä saa siihen sekottua.

Ohimennen mainitsee hän pari tapausta, joista Leadbeateriä julkisesti syytetään. Pahinta ääntä on pidetty eräästä nuorestapojasta, ja Leadbeateriä on suorastaan syytetty siitä, että hän tälle muka oli opettanut itsesaastutusta. Tämäpä asia onkin todellisuudessa aivan toisin. Kyseessä oleva poika oli auttamattomasti paheeseen vajonnut ja hänen äitinsä rukoili Mr. Lead-

beateria lasta pelastamaan. Leadbeater rohkaisi poikaa ja neuvoi häntä vähin erin vierautumaan siitä: sen sijaan että hän joka päivä siihen lankeisi saisi se tapahtua yhä harvemmin ja viimein kokonaan lakata. Tämä tapaus on juuri sangen kuvaava. Toiset ovat samanlaatuisia. Todellakin voidaan kysyä: mikä järvevä lääkäri voisi paremman neuvon keksiä?

Koko Annie Besantin kirjeestä ilmenee, mitä luottamusta ja rakkautta hän tuntee Mr. Leadbeateria kohtaan. Ja vaikka hän nimenomaan sanoo, ettei Mr. Leadbeater itse pyydä päästä takaisin Seuraan, niin on sittenkin selvää, että hän katsoo T. S:n velvollisuudeksi anoa Leadbeaterin palaamista Seuraan. Niinpä Mrs. Besant lausuu: ”Jos Teosofinen Seura haluaa hyvittää hänelle (C. W. L:lle) tehdyn vääryyden, niin pitää jokaisen Osaston kokouksessaan pyytää minua kutsumaan häntä takaisin, ja minä olisin iloinen, jos sen saisin tehdä. Muuten tulen kaikin tavoin virallisen jäsenyyden ulkopuolella mielihyvällä ottamaan vastaan hänen palveluksiaan, osottamaan hänelle kunnioitusta ja seisomaan hänen rinnallaan. Jollei T. S. hyväksy tätä ja jos kaksi kolmasosaa kaikista Seuran jäsenistä vaatii minua tämän johdosta eroamaan, niin tahdon Mestariltani pyytää lupaa eroamaan. Muussa tapauksessa – eikö jo ole aika lakata taistelemasta tuulimyllyjä vastaan ja sen sijaan antautua tosi työhön?”

Niin sanoo rakastettu ja kunnioitettu presidenttimme ja meidän suomalaisten Seuran jäsenten tulee nyt esittää kantamme tässä asiassa.

Veljet ja sisaret! Iloiseksi ja ylpeäksi minä teidän ylisih-teerinänne tuntisin itseni, jos saisin yhtenä ensimmäisistä Osastoni puolesta lähettää presidentille sen ilosanoman, että Suomalainen Osasto puolestaan pitää kunniana, jos Charles W. Leadbeater jälleen saa sijansa Teosofisessa Seurassa.

Veljellisesti tervehtien

Pekka Ervast,
ylisihteeri.”

Tähän kiertokirjeeseen on nyt Suomalainen Osasto vastannut äänestämällä miltei yksimielisesti (yksi ainoa ”ei”), että Mr. Leadbeater on kutsuttava takaisin Teosofiseen Seuraan. Jo syksyllä teki amerikkalainen Osasto samanlaisen pyynnön presidentille. Skandinavialainen Osasto on selittänyt, että se täysin luottaa presidentin kirjelmään, mutta että se muuten tahtoo pysyä asian ulkopuolella.

(Tietäjä 1908 Joulukuu N:o 12, ss. 375–379)